

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling
 vedtoges uden afstemning.

Den sag, som derpå foretoges, var:

Første behandling af forslag til lov om arbejdstageres opfindelser.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 653; fremsættelsen findes i tidenden sp. 578).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Lindberg: Det er nu tredje gang, dette forslag om arbejdstageres opfindelser er forelagt det høje folketing, og man kunne i og for sig undre sig over, at det ikke allerede er vedtaget, eftersom man, da det var til første behandling i 1951, udtalte velvilje fra samtlige partier med undtagelse af retsforbundet, som havde visse betænkeligheder. Når forslaget til trods herfor alligevel ikke er vedtaget, skyldes det, at der under sagens behandling er kommet visse betænkeligheder frem fra juridisk side, som har udtalt tvivl om, hvorvidt det foreliggende lovforslag ville stille arbejdstagere, der gjorde opfindelser, bedre, end de er stillet under de i dag herskende forhold, hvor man ikke har nogen lovbestemmelse på dette område.

Der har imidlertid heller ikke, i hvert fald ikke i den sidste rigsdagssamling, været arbejdet særlig intensivt med forslaget i udvalget, og det er vel derfor rimeligt, at man nu på ny tager en udvalgsbehandling for at drøfte hele dette lovforslag. Jeg kan på mit partis vegne udtale velvilje overfor forslaget; vi er under den kommende udvalgsbehandling villige til at se fordomsfrit på de enkelte paragraffer.

Givskov Christensen: Overfor det foreliggende forslag, der, som allerede nævnt af den ærede socialdemokratiske ordfører, fremsættes for tredje gang og iøvrigt i omtrent uændret skikkelse i sammenligning med det oprindelige forslag, har mit parti tidligere givet udtryk for en velvillig indstilling, og denne indstilling er fortsat tilstede. Den omstændighed, at det ikke er lykkedes at komme til vejs ende med forslaget, kunne tyde på — således som det også kom til

udtryk i det ærede medlem hr. Lindbergs bemærkninger — at der i forslaget ligger en række ikke uvæsentlige problemer. Jeg vil for mit vedkommende således anføre, at senest har en af vore særdeles retskyndige i et særtryk af „Ugeskrift for Retsvæsen“ ytret sig om funktionær opfindelser og har her givet udtryk for en række synspunkter, som det formentlig vil være rigtigt at drage ind i den kommende udvalgsbehandling.

Med disse ord skal jeg på mit partis vegne tilsige medarbejderskab ved denne udvalgsbehandling.

Adolph Sørensen: Det her omhandlede forslag har jo — som allerede nævnt — tidligere, senest i samlingen 1952—53, været forelagt og behandlet i dette høje ting. Det fik dengang stort set velvillig tilslutning fra alle partierne. Mit parti dannede ingen undtagelse, og jeg ser derfor ingen grund til at gå særlig ind på enkeltheder. Der brydes i forslaget her ikke afgørende med fortiden, men dets vedtagelse vil medføre, at et sagområde, der hidtil har givet anledning til en række retssager og domme af mer eller mindre principiel karakter, nu lovfæstes, hvorved der skabes en kodificering og den ro og fasthed, som begge parter i et arbejdsforhold har et rimeligt krav på og en ganske naturlig interesse i.

Problemerne har som nævnt været underkastet en omfattende kommissionsbehandling, som resulterede i et enstemmigt udkast, hvorfra det foreliggende lovforslag kun afviger rent redaktionelt. Jeg synes, man har lov til at sige, at forslaget er udtryk for, at man lykkeligt har undgået at køre fra een grøft over i en anden; det bevæger sig ad den gyldne middevej, som er at foretrække i mange af livets forhold.

I kommissionen har der været rejst spørgsmål om, hvorvidt der i lovforslaget burde medtages bestemmelser omhandlende en institution til fastsættelse af den i § 8 anførte godtgørelse, men man har til syvende og sidst foretrukket ikke at indføre noget herom. Det er min opfattelse, at der burde indføres en sådan bestemmelse, som muliggør, at uoverensstemmelser parterne imellem, som kan opstå, kan afgøres i henhold til loven ved en eller anden form for frivillig voldgift. Jeg tror, afgørelsen ville vinde derved.